

Goede vrienden,

Je hebt sommige mensen ook al wel eens horen zeggen: “*Onze familie komt alleen nog samen bij begrafenissen.*” En ja op het moment dat de kinderen gedoopt zijn, de communies achter de rug zijn en bij sommigen ook nog het huwelijk... dan houden de grote familiebijeenkomsten vaak op en ontmoet je je *bredere familie* dikwijls alleen nog bij begrafenissen **of soms ook op de begraafplaats.**

Op en rond 1 november gaan we met velen naar het kerkhof. Families vinden mekaar terug op de plaats waar ze voor het laatst van een dierbare afscheid hebben genomen.

Allerheiligen kan naast een ‘kerkhofdag’, naast een dag van treuren om verlies en gemis, ***echter ook*** een dag zijn van vriendschap, liefde en dankbaarheid.

Dankbaarheid om het geschenk van liefde, vriendschap en leven van mensen die vóór jou geweest zijn. Een geschenk om te bewaren en te koesteren en om verder van te leven, want met Allerheiligen en Allerzielen gedenken we vooral dié mensen die ons gemaakt hebben tot wie en wat we zijn.

Zij zijn voor ons bijzondere, ‘heilige’ mensen die we gedenken.

Heiligen hoeven geen helden of perfecte mensen te zijn. Heiligen zijn mensen met zwakheden en kleine kanten, mensen zoals jij en ik. Het zijn wel mensen waarin iets oplicht van wat ‘Ik zal er zijn voor jou’ kan betekenen. Het zijn mensen waaraan je je kan optrekken. Het zijn lichtbakens, wegwijzers in wie we het beste van onszelf herkennen. Ze stralen iets uit van vreugde, warmte en liefde die meer is dan louter mensenwerk.

Allerheiligen is daarom meer dan diegenen gedenken die door pausen in Rome werden verheven ‘tot de eer van de altaren. Het is een dag van verbondenheid beleven met mensen van vroeger en nu, van dichtbij of veraf, met zo veel bijzondere ‘heilige’ mensen die sporen hebben getrokken en nagelaten in ons leven: ouders, familieleden en vrienden, bekenden en onbekenden, lichtende voorbeelden die elk op hun manier iets van God - ‘Ik zal er zijn voor jou’ – zichtbaar hebben gemaakt. Mensen om, bij leven, mee te blijven samenkomen. Mensen om te blijven gedenken, ook al zijn ze gestorven. Mensen om een plek te geven waar ze blijven spreken, oproepen, uitdagen. Ze vormen voor ons voorbeelden waaraan wij ons kunnen optrekken.

Niemand van ons staat alleen, ook al ontmoeten wij mekaar alleen nog bij een begrafenis. Zoals paddenstoelen, die in de herfstgrond ondergronds met elkaar verbonden zijn in een heksenkring, zo zijn wij verbonden met mekaar en met allen die ons zijn voorgegaan in een grenzeloze kring van liefde en verbondenheid. Grenzeloos, **want** niet gebonden aan tijd, ruimte of plaats.

Allerheiligen spreekt vooral over leven, vóór en na de dood. Alleen is, hoe nieuwsgierig wij ook mogen zijn, wat erna komt geen kopie van het leven hier en nu. Leven na de dood heeft **niets** te maken met de dagelijkse beslommeringen en zorgen.

Leven na de dood heeft **alleen** te maken met HEM DIE LIEFDE IS, sterker dan de dood, en die leven doet.

Daarom, laten we van het leven na de dood geen betere, zorgeloze kopie maken van het leven hier. Maar laat ons leven hier en nu een kopie zijn van wat ons te wachten staat, daar waar alles spreekt van de liefde van 'Ik zal er zijn voor jou'. Laat 'eeuwig leven' **hier** beginnen. Hier, waar wij, naar het voorbeeld van wie vóór ons waren, een stukje hemel op aarde kunnen zijn voor mensen met wie we samen leven, samen werken, samen zijn.

Ik wens u allen een hart toe dat groot genoeg is om ieder mens er in te laten en zo vrede en vreugde te brengen voor alles en iedereen.

Ik wens u allen een zalige hoogdag van Allerheiligen.

Hoeilaart 1-11-2015